

**UTRENIA DUMINICII a XXIX a DUPĂ
RUSALII. A CELOR 10 LEPROȘI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruiind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Troparul Preacuviosului părinte Pavel, glas 1

Locutor al deșertului și înger în trup și făcător de minuni te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru Pavel. Cu postul, cu privegherea și prin rugăciunea primind daruri cerești, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire Celui Ce ți-a dat putere; Mărire Celui Ce te-a încununat pe tine; Mărire Celui Ce lucrează prin tine tuturor vindecări.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Preacuviosului părinte Ioan, glas 4

Din pruncie iubind cu căldură pe Domnul, lumea și cele frumoase ale lumii ai părăsit și ai pustnicit în chip desăvârșit; ți-ai ridicat coliba înaintea porților părinților tăi; zdrobit-ai cursele demonilor, Preafericite; pentru aceasta pe tine, Ioane, Hristos după vrednicie te-a preamărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu într-o unire neamestecată întrupându-Se, și Crucea de bunăvoie pentru noi răbdând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne

rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși:

Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grați: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămisirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pânțelele tău și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii,

pe Hristos Dumnezeu nostru, ceea ce ești plină de daruri.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit învierea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea

tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului

Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Ipacoiul glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ochii mei ridic, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi izbăvi de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și întinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (*Ps. 79, 2*)

Stih: *Cel ce paști pe Israel, ia aminte. (Ps. 79, 1)*

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, dreți să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evangelhia a IX-a, a Învierii. Evangelhia după Ioan (20, 19-31)

In ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați discipolii de frica iudeilor, a venit Isus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Isus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Spirit Sfânt! Cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și cărora le veți tine, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. Deci i-au spus lui ceilalți discipoli: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, discipolii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Isus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-

a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu! Isus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Isus a făcut înaintea discipolilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,

și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai
înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare
milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Preacuvioșilor părinți Pavel Tebanul și Ioan Colibașul a căror pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 6, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Preacuviosului Pavel Tebanul, din
Minei.**

**Canonul Preacuviosului Ioan Colibașul,
din Minei.**

Catavasiile Întâmpinării Domnului.

**Canonul Învierii
Cântarea I, glas 6
Irmos:**

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o roabă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-înșă ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte, din pântecul tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat stăpână a fapturilor.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Gustând Eva din mâncarea cea din pom a neascultării, a adus blestemul, dar tu, Curată, l-ai

dezlegat, născând pe Hristos, începătura binecuvântării.

Ceea ce pe Hristos, Mărgăritarul fulgerului dumnezeiesc L-ai născut, negura patimilor și tulburarea greșelilor mele risipește-le, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Canonul Preacuviosului Pavel

Adunându-ne, credincioșilor, să cinstim cu cântări, după datorie, pe Pavel, purtătorul de Dumnezeu, ca pe o podoabă a sihaștrilor.

Făcutu-te-ai întâi cetățean al pustiului, pururea lăudate Pavel, arătându-te prin sihăstrie moștenitor al Împărăției cerurilor.

Cu totul curățindu-te pe tine însuși, prin înfrânare, preafericite, te-ai arătat locaș lui Dumnezeu și cu îngerii împreună locuitor.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ceea ce mai presus de fire ai născut, întrupat, pe Cuvântul cel veșnic și mai presus de toate, pe tine te laudăm.

Canonul Preacuviosului Ioan

Îmbogățindu-te cu dumnezeieștile fapte bune, ai defăimat bogăția cea pământească și ai câștigat-o pe cea cerească. Drept aceea, sărac fiind eu de cunoașterea cea dumnezeiască, îmbogățește-mă cu har, ca să laud viețuirea ta cea întocmai cu îngerii, Părinte.

Jugului celui bun al Domnului supunându-te, fericite, din tinerețe te-ai nevoit cu lupte și pe vrăjmaș l-ai înjosit, întrarmându-te cu smerenia lui Hristos; prin care te-ai ridicat, fericite Părinte Ioan, către înălțimea cea cerească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca unul care ai umblat pe cărarea cea strâmtă, cu întristare și cu lacrimi și cu suspinuri

și cu rele pătimiri, Cuvioase, ai ajuns la lărgimea cea mult cuprinzătoare, aflându-ți sălășluire vrednică de ostenele tale, Părinte Ioan, vrednicule de laudă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De cumplitele meșteșuguri ale patimilor răscolit fiind eu, Fecioară și de năvălirile păcatelor tulburat, prealăudată, alerg cu dragoste către ocrotirea ta cea netulburată, pururea Fecioară, milostivește-te, spre mine și mă miluiește.

Cântarea I a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeu meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pântece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Trupul meu cel stricăcios și muritor,
Preacurată Maica lui Dumnezeu, din pânțelele tău
în chip de negrăit luându-I Cel bun, și nestricat
făcându-l, pe veci cu Sine l-a unit.

Pe Dumnezeu văzându-L întrupat din tine,
Fecioară, s-au spăimântat de frică cetele îngerești;
și, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu cântări fără
încetare te cinstesc.

Canonul Preacuviosului Pavel

Ațintindu-ți ochiul sufletului către
Dumnezeu, pe El L-ai iubit, Părinte, urând cele
pământești și viață îngerească petrecând.

Cu razele faptelor bune ai alungat, în chip
lămurit, negura patimilor, Părinte, primind în
inima ta luminarea Spiritului.

Hrănuindu-te cu pâinea cea cerească, ca odinioară Ilie prin corb, ai scăpat de Izabela cea închipuită la Acoperământul lui Hristos.

Împăratul măririi și Făcătorul, înroșindu-Și mantia Sa din roșeala sângiurilor Născătoarei de Dumnezeu, ca de purpură a făcut-o în chip tainic.

Canonul Preacuviosului Ioan

Rugăciunile tale, ca pe o tămâie cu bună mireasmă, le-ai adus Atotvăzătorului, Preacuvioase, pe Care, plăcându-le le-a primit, așezându-te pe tine în cetele sihaștrilor.

Arătatu-te-ai ca o minune preamare, înspăimântând inimile dreptcredincioșilor, de Dumnezeu alesule, Preacuvioase, prin felul cum ai stărui la porțile părinților tăi, sărac și strâmtorat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

După Lege, stăruind în rugăciuni și în posturi, întru nepătimire te-ai îmbrăcat, Preacuvioase, smerindu-ți zburdările trupului, cu puterea Dumnezeiescului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca pe un trandafir plin de bună mireasmă te-a aflat pe tine, Curată, Cel fără păcat și S-a sălășluit în sânul tău, umplând omenirea de bună mireasmă.

Cântarea a III a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu scump Sângele Tău.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Preacuviosului Ioan, glas 2

Râvnind, înțelepte, sărăcia ce nu se fură, ai urât bogăția părinților tăi. Și având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, Preacuvioase Ioan, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Icos

Cine este vrednic să laude precum se cuvine strălucirea și măreția ostenelilor, nevoițelor și multelor tale suferințe? Ci, cu rugăciunile tale cele bine primite către Dumnezeu, dăruiește-mi acum Darul Spiritului, ca să spun cu credință luptele tale cele mai presus de fire, și să cânt tăria ta sufletească, cea mai presus de cuvânt, și statornicia cugetului tău curat, Preafericite. Prin care ai rușinat pe vrăjmașul cel amăgitor. Nu înceta a te ruga pentru noi toți.

Condacul Preacuviosului Pavel, glas 2

Săvârșind trecerea cea secetoasă a vieții, purtătorule de Dumnezeu, ai cufundat pe vrăjmașii cei netrupești în căința lacrimilor tale, Cuvioase Pavel, Părintele nostru; și primind har de minuni, roagă-te neîncetat pentru noi.

Sedealna Preacuviosului Pavel, glas 1

Urând desfătărilor lumii, din inimă, și iubind din suflet numai pe Dumnezeu, Pavele, ai luat în stăpânire pustiul ca pe o cetate de locuit; și închinându-ți timpul cugetării celor adânci și

stăruitoare, te-ai arătat ca un înger viețuind în trup. Pentru aceasta te cinstim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna Preacuviosului Ioan, glas 3

Părăsind avuția cea pieritoare și mărirea cea trecătoare, ai dobândit, fericite Părinte, bogăția cea cerească și lauda cea cu adevărat veșnică. Pentru aceasta fericim sfântă adormirea ta și întru dânsa prăznuind, strigăm ție: pomenește-ne pe noi, Preacuvioase Ioan, ca unul ce ai îndrăzneală către Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 3

Ca o vie nelucrată, Fecioară, Strugurele cel preafrumos ai odrăslit, Cel ce izvorăște nouă vinul mântuirii, care veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceasta, pe tine, ca pe o pricinuitoare a bunătății, fericindu-te pururea, împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te, cea plină de har.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă, nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Lăudămu-te, Precurată, pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine, și cu dreapta credință cântând, strigăm: Binecuvântată ești, pururea Fecioară, care pe Dumnezeu L-ai născut.

Născut-ai pe Lumina cea neapusă, Preafericită Fecioară, care luminează prin trup celor ce sunt în întunericul vieții, și bucurie ai izvorât celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Canonul Preacuviosului Pavel

Fiind zidit în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit buna rodire a faptelor bune și răzvrătirile trupului le-ai veștejit, cu sihăstria ta.

Cu focul dragostei lui Hristos ai ars spiniile patimilor și pe tine te-ai arătat, Părinte, locaș al Spiritului.

Cu toiagul vieții tale celei îmbunătățite ai alungat patimile, ca pe niște fiare. Pentru aceasta, la moartea ta, fiarele s-au adunat ca să te îngroape.

Mantie de porfiră tainică s-a țesut Dumnezeului tuturor din preacuratele tale sânziuri, Născătoare de Dumnezeu; cu care împodobindu-Se, ne-a unit pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Canonul Preacuviosului Ioan

În zdrențe sărăcicioase, comoară ascunsă te-ai arătat, de Dumnezeu insuflate; că ai iubit veșmântul cel dumnezeiesc și cu acesta îmbrăcându-te, ai intrat în cămara de mire, cea de sus.

Primind sămânța cea cerească în brazdele inimii tale, de Dumnezeu insuflate, ai răsărit spic de veselie, care hrănește cugetul celor ce te laudă cu cuvioșie urmându-ți pilda vieții.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

În colibă preastrâmtă ai petrecut, minunatule, de bunăvoie, făcându-te ca un alt Lazăr sărac. Pentru aceasta te odihnești acum în sânurile lui Avraam, cuvioase Părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Îndreaptă-mi mișcările sufletului, Preacurată, către dumnezeiești porunci ale Celui ce a strălucit în pânțelele tău, izbăvindu-mă de viforul smintelilor vieții, cu mijlocirile tale.

Cântarea a IV a a Catavasilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din Maică nepătată, în Biserica măririi Tale arătatu-Te-ai ca un Prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la

Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greșelilor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nesticăciunii.

Izbăvește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Strălucind prin curăție luminat, te-ai făcut dumnezeiesc locaș al Stăpânului, Prealăudată; că

tu, una, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, în brațe ca pe un prunc purtându-L pe Dânsul.

Purtând frumusețea cea cerească a sufletului tău cel preaînfrumusețat, te-ai făcut Mireasă a Iui Dumnezeu, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și lumea luminând cu strălucirea curăției.

Canonul Preacuviosului Pavel

În cântări și în postiri trăind, în rugăciuni și în privegheri fericite, la Dumnezeu te-ai sălășluit, Cuvioase Pavel.

Viața ta întru Domnul a fost preacinstită, preafericite Pavel și îngroparea ta minunată.

Săvârșind călătoria nevoițelor tale, Cuvioase, ai ajuns asemenea puterilor celor de sus, Părinte.

Și după naștere te laudăm pe tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut cu Trup, în lume, pe Dumnezeu Cuvântul.

Canonul Preacuviosului Ioan

Străin ai fost de dulcele pământesti, străin de cei apropiați ai tăi, străin de părinți cu a ta voie; și însuți, curățindu-te cu înfrânarea, te-ai sălășluit cu Atotțiitorul, Părinte Ioan, făcându-te sărac cu spiritul.

Făcându-te pe tine însuți casă a Sfintei Treimi, ai dorit a te închide în colibă, curățindu-ti sufletul cu dumnezeieștile cugetări, văzând pururea frumusețea lui Dumnezeu, cea de negrăit, părinte Ioan.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătat-te-ai împlinitor al Legii lui Dumnezeu și nu ai ales nimic mai de cinste decât toată dragostea Lui, cugetătorule de Dumnezeu. Că nu te-a slăbit pe tine dragostea părinților și a fraților, nici bogăția, nici dregătoria, nici pofta trupului, Părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Emmanuel, Stăpânul tuturor, născându-L fără stricăciune, ai rămas Fecioară și după naștere, Maică Fecioară; pe Acela roagă-L neîncetat să izbăvească de supărarea vrăjmașilor pe cei ce scapă sub Acoperământul tău.

Cântarea a V a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preînalt, de Îngerii măririi înconjurat, a strigat: O, eu, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul întrupat, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar

cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Moise cel mare între proroci, mai înainte te-a descris pe tine chivot, masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chipuri întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică-Fecioară.

Omorātu-s-a moartea și s-a zdrobit stricăciunea, osândirea lui Adam aruncându-se asupra Celui născut al tău, Stăpână. Că ai născut pe Viața, Care mântuiește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Canonul Preacuviosului Pavel

Întinzându-ți mâinile spre Dumnezeu, sufletul tău, Cuvioase, l-ai dăruit Lui, bineplăcând Lui, ziua și noaptea.

Adormirea ta au mărit-o oștile îngerilor, cetele Prorocilor și ale sfinților Apostoli, cuvioase Părinte.

Scăpând de furtuna patimilor, Cuvioase, cu nevoița sihăstriei celei desăvârșite, te-ai îndreptat la limanul cel neînviforat al lui Hristos.

Ceea ce ai născut, numai prin cuvânt, pe Cuvântul întrupat, te rugăm, Fecioară, izbăvește de cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Canonul Preacuviosului Ioan

Pe șarpele cel trufaș l-ai biruit cu armele smereniei, fericite și înălțându-te cu Spiritul, te-ai sălășluit în locașurile pururea veșnice.

Plin fiind de darurile Spiritului, ai supus spiritele răutății, ca un înțelept și cuminte și cu totul dăruit lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ridicându-te pe culmile nepătimirii, părinte Ioan, strâmtorat în colibă și înconjurat de ispite ai răbdat, întărindu-te dumnezeiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Cuvântul, Cel întocmai lucrător și de un scaun cu Cel ce L-a născut, L-ai încăput în pânțelele tău, Curată, Care, din nespusa Sa milostivire, S-a îmbrăcat cu toată omenitatea noastră.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul Învierii

Cu palma cea începătoare de viață, înviind pe toți cei din taințele cele mai întunecoase, Dătătorul de viață, Hristos-Dumnezeu, înviere a dăruit frământăturii omenești; că este Mântuitor tuturor, Înviere și Viață și Dumnezeu a toate.

Icos

Crucea și îngroparea Ta, Dătătorule de viață, le laudăm credincioșii și le cinstim; că iadul ai legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, și pe morți împreună i-ai înviat, și porțile iadului le-ai sfărâmat și puterea morții ai zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te mărim pe Tine, Cel ce ai înviat și ai surpat puterea vrăjmașului celui atotpierzător, și ai înviat pe toți cei ce au crezut în Tine, și lumea ai mântuit-o de săgețile șarpelui și, ca singurul Puternic, de înșelăciunea vrăjmașului ne-ai mântuit. Pentru aceasta, laudăm cu dreaptă credință Învierea Ta, prin care ne-ai mântuit, ca un Dumnezeu a toate.

Sinaxar

În această zi, Duminica a XXIX a după Rusalii, pomenirea Sfinților Preacuvioși Pavel

Tebanul și Ioan Colibașul, a Sfântului Mucenic Pansofie și a Sfinților șase Părinți din pustiu, care în pace s-au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-te și ne mântuiește pe noi. Amin

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 6
Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru pătimirea Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănțuind a săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, nașterea ta mai înainte închipuind-o; că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălășluit întru tine, și pe toți i-a învățat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile pământului, preacurată Maică, precum ai prorocit, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină; și în har cântând, strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Preacuviosului Pavel

Cugetul trupului supunându-l Spiritului, Cuviosul striga: Binecuvântat ești în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Scăpând din cursele vrăjmașului, Cuviosul, cu bucurie striga: Binecuvântat ești în veci, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Toată văpaia patimilor călcând sihăstrește, Cuviosul striga: Binecuvântat ești în veci, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Cel ce ai făcut pe Fecioara cer și dintr-înșea ai strălucit ca soarele, binecuvântat ești în veci, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Preacuviosului Ioan

Calea cea strâmtă ai găsit-o mai de cinste decât pe cea largă, minunate; și cu bucurie ai răbdat la porțile părinților tăi, batjocorit și sleit de multe boli, de Dumnezeu binecuvântate.

Împodobitu-te-ai, înțelepte, cu preafrumoase sușuri, omorându-ți trufia trupului. Drept aceea, mutându-te către cele cerești, ești numărat pururea cu cetele Sfinților Părinți, vrednicule de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Călătorind pe căile care duc la odihna cea dumnezeiască, te-ai abătut, Fericite, de la prăpăstiile demonilor, acoperit fiind cu dumnezeiescul har și strigând: Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lăudăm nașterea ta, Binecuvântată, prin care ne-am izbăvit din osândirea cea de demult și pe tine te ferim, de Dumnezeu binecuvântată, singura pe care te-a iubit Cel ce este binecuvântat și preamărit.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nepătată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de proroci, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță întru toți vecii.

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Tu, haină aurită, ca pe o împărăteasă luminându-te Fiul tău cu raza Spiritului, de-a dreapta Sa te-a așezat, Preacurată; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce a înființat lumea numai cu voia Și-a luat trup din preacuratul tău pântece, vrând să-l zidească din nou; pe Acesta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Preacuviosului Pavel

Râvnit-ai lui Ioan Înaintemergătorul, de Dumnezeu înțeleptite, sihăstrind în pustiu. Împreună cu care te-ai învrednicit a dobândi viața cea cu adevărat veșnică.

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptoarele patimilor, Părintele nostru, cu dreaptă credință strigând: popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Rai ai făcut, cu adevărat, pustiu, înfrumusețându-te cu toată fapta bună într-însul.

Drept aceea, te-ai și învrednicit de desfătarea Raiului.

Ca ceea ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Prealăudată Maica lui Dumnezeu, Marie, pe Acesta roagă-L să mântuiască de primejdii pe cei ce te laudăm pe tine, cu credință.

Canonul Preacuviosului Ioan

Țesându-ți tu însuți, Părinte Ioan, haină ce nu se învechește, te-ai îmbrăcat ca un cerșetor, în chip de sărac petrecând la porțile părinților tăi.

Ca un alt Iov ai pățimit fără de vină înaintea porților, ca un gunoi, suferind înfruntările slugilor tale, înțelepte, chinuit de foame și de sete.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

Ca un alt Avraam te-ai arătat, primind Sfânta Treime ca pe un oaspete în coliba ta, prin

suişuri dumnezeieşti şi ai slujit-o pe Ea prin cugete curate şi prin sărăcie desăvârşită, fericite, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Râu pururea curgător ne izvorăşte nouă, celor ce alergăm la tine, Preacurată; de aceea, cei ce scoatem din el har din destul lăudăm naşterea ta, Preacurată şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărim-L cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreunat ai fost cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai sculat.

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii Îl mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinstim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Stea din Iacob, strălucind cu razele Dumnezeirii, a răsărit acum celor ținuți de întuneric, din tine Preacurată, Hristos-Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat; prin Care luminați fiind, cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Întărindu-mă cu puterea și cu darul tău, cântare cu osârdie din inimă ți-am pus ție înaintea. Primește-o, Fecioară curată, răsplătindu-mi cu darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestrucate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Canonul Preacuviosului Pavel

Ca pe o comoară ascunsă, Cuvioase, Dumnezeu te-a descoperit Sfântului Antonie, iar nouă te-a arătat spre mărire și veselie.

Pironindu-te pe tine însuși în frica lui Dumnezeu, Cuvioase și cu grija de moarte săvârșindu-ți viața, de viață te-ai învrednicit, Părinte.

Ca unul ce ai câștigat îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru cei ce cu credință săvârșesc această pomenire a ta, fericite Pavel.

Ceea ce ai zămislit pe Hristos, Cel ce este fără de început împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt și în chip de negrăit L-ai născut. Fecioară, roagă-L să ne mântuim noi.

Canonul Preacuviosului Ioan

Strigai, Cuvioase: Domnul este puterea și lauda mea, întru El biruiesc pe căpetenia întunericului; nicicum nu mă tem de amăgirile cele ce îmi vin din partea lui, prin hărțuielile închipuirii, numai gândindu-mă la frumusețea cea dumnezeiască și neapropiată.

Ca un pământ îngrășat a primit inima ta, Cuvioase, sămânța cea cerească în brazdele cugetului; și aduce roadă spic însutit, care

hrănește sufletele tuturor celor ce te cinstesc pe tine, cu credință, de Dumnezeu fericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sfînțitu-te-a Domnul din pânțece pe tine, Fericite, și către Dânsul ți-ai îndreptat cărările tale. Drept aceea ai fost numărat între Cuvioșii cei ce au viețuit întru cucernicie; cu care împreună te bucuri de îndumnezeire, Prealăudate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Locaș Luminii s-a făcut pânțelele tău, prin care au văzut lumina cei ce ședea întru întuneric. Drept aceea te lăudăm pururea, cu glasuri netăcute, Maica lui Dumnezeu; și cu dragoste te cinstim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pânțelele, sfânt lui Dumnezeu este.

Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IX-a. A Învierii

Ușile fiind încuiate, Stăpâne, când ai intrat umplut-ai pe Apostoli de Spiritul cel Preasfânt, cu pace însuflându-i, cărora le-ai dat și a lega și a dezlega păcatele. Și după opt zile coasta Ta și mâinile ai arătat lui Toma, cu care grăim: Domn și Dumnezeu, Tu ești.

A Născătoarei

Pe Fiul tău când L-ai văzut înviat din mormânt a treia zi, dumnezeiască Mireasă, Preasfântă Fecioară, ai lepădat toată mâhnirea pe care, ca o Maică, ai îndurat-o, când L-ai văzut pătîmind. Și de bucurie umplându-te, cu ucenicii Lui cinstindu-L, Îl auzi pe El. Pentru aceasta, pe cei ce te propovăduiesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, acum mântuiește-i.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeu nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, mare și înfricoșătoare este taina Învierii Tale; că așa ai ieșit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuiești. Pentru aceasta, în ceruri Îngerii dănuiesc și pe pământ oamenii preamăresc bună-milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

O, călcătorilor de lege iudei, unde sunt pecețile și arginții pe care i-ați dat ostașilor? Nu s-a furat Vistieria, ci a înviat ca un puternic; ci voi înșivă v-ați rușinat, lepădându-vă de Hristos, Domnul măririi, Cel ce a pățimit și S-a îngropat și a înviat din morți. Acestuia să ne închinăm.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Mormântul pecetluit fiind, cum vi s-a furat, iudeilor, care ați așezat străjeri și semne ați pus?

Ușile încuiate fiind, a ieșit Împăratul. Sau ca pe un mort puneți-L de față, sau ca unui Dumnezeu închinați-vă cu noi, cântând: Mărire Crucii tale, Doamne, și Învierii Tale!

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

La mormântul Tău cel primitor de viață au ajuns mironosițele femeii tânguindu-se, Doamne, și miruri purtând, trupul Tău cel preacurat îl căutau să-l ungă. Dar au aflat Înger purtător de lumină, pe piatră șezând și către dânsule grăind: Pentru ce plângeți pe Cel ce a izvorât din coastă viața lumii? Ce căutați în mormânt, ca pe un mort, pe Cel fără de moarte? Ci mai degrabă, alergând, vestiți Ucenicilor Lui bucuria cea a toată lumea, a măritei Sale Învieri, prin care luminându-ne și pe noi, Mântuitorule, dăruiește-ne curățire și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a IX a a Învierii, glas 5

Ca întru anii cei de apoi, fiind seară întru întâia zi a săptămânii, stat-ai înaintea ucenicilor, Hristoase, și printr-o minune, cu intrarea prin ușile încuiate, ai adevărit minunea Învierii Tale celei din morți; și ai umplut de bucurie pe Ucenici și Spirit Sfânt le-ai dat lor și puterea iertării păcatelor le-ai împărțit; și pe Toma nu l-ai lăsat să se afunde în valul necredinței. Pentru aceasta, dă-ne și nouă cunoștință adevărată și iertare de greșeli, Milostive Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.
Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului
le-ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe
toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-
Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la
propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii,
unule mult-Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*